

פרשת קדושים

ולפני עור לא תתן מכשול (יט, יד)

שנינו בגמרא (פסחים כב, ב) תניא רבי נתן אומר מנין שלא יושיט אדם וכו' ואבר מן החי לבני נח ת"ל "ולפני עור לא תתן מכשול" וכו'.

מפליא הוא שלא זו שונה מכל לאוים שבתורה בכך שהוא כולל את הנכרי, בניגוד לשאר הלאוים שכולם לא דיברו כי אם בישראל, הנה אפילו "לא תגנבו" דמיירי בגונב ממון הרי זה מורה דווקא על איסור גניבה מישראל, ואילו גזל העכו"ם נלמד ממקום אחר.

אך הביאור הנראה בזה דבדין זה של "לפני עור לא תתן מכשול" כלולים שני איסורים האחד שלא יהא זה גורם לחבירו לעשות עבירה, והב' שלא ליעץ לזולתו עצה בלתי הגונה. א"כ י"ל שאיסור זה שלא ליעץ עצה שאינה הוגנת אכן קאי רק בישראל ולא כלפי נכרי, אך האיסור שלא לגרום חטא בוודאי קאי גם על נכרי, ומצווים הכל לבל לגרום לעשות חטא כלפי הקב"ה, דמה לי ישראל ומה לי נכרי.

מקור: קובץ שיעורים